

Fra: Postmottak NHD
Sendt: 28. februar 2007 15:29
Til: Røynesdal Jostein
Emne: VS: Nedlegg veto mot tjenestedirektivet

-----Opprinnelig melding-----

Fra: International Workers of the World - IWW/AI [mailto:ifa@anarchy.no]
Sendt: 28. februar 2007 15:23
Til: Postmottak NHD
Emne: Nedlegg veto mot tjenestedirektivet

INTERNATIONAL WORKERS OF THE WORLD

- the labor confederation -

Postal address: IWW/AI P.O.B. 4777 Sofienberg N - 0506 Oslo - Norway.

<http://www.anarchy.no/iwwai.html>

Nedlegg veto mot tjenestedirektivet

Innføring av tjenestedirektivet kan føre til en betydelig svekkelse av faglige rettigheter. Dette er en av konklusjonene i anarkistenes vurdering av konsekvenser av EUs vedtatte tjenestedirektiv.

Myte om forbedringer

Det er en myte at direktivet er forandret til det bedre i prosessen fra 2004 til 2006, slik blant annet deler av fagbevegelsen legger til grunn, både i Norge og Europa.

For Norges del er det store og viktige forskjeller mellom å akseptere eller å avvise direktivet.

Det vedtatte direktivet er mer vidtrekkende og overfører mer beslutningsmyndighet fra nasjonene til EU enn utkastet fra 2004 gjorde. Unntakene og omformuleringene som enkelte i fagbevegelsen har lagt vekt på for å godta direktivet, rokker ikke ved den realiteten..

På område etter område blir nasjonal styring overført til beslutninger på EU-nivå, med EU-retten som rettesnor. Et eksempel gjelder faglige rettigheter.

Truer rettigheter

I det vedtatte direktivet heter det at retten til å «forhandle, inngå og gjennomføre kollektive avtaler og retten til å gjennomføre faglige aksjoner» bare kan skje i samsvar med «felleskapsretten», altså EUs generelle rettstilstand. Dette er en sterk beskjæring i forhold til tidligere utkast, som slo fast at retten til kollektivavtaler, tariffavtaler og streikerett var ubegrenset. Rettsutviklingen i EU er i stor grad domstolsdrevet, det vil si at utfallet av enkeltsaker avgjør rettstilstanden. Dermed kan rettigheter som i dag er etablert, komme under press uten at nasjonene eller partene i arbeidslivet kan gjøre noe med det.

Innholdet i direktivet er komplisert, og det er skjedd en del endringer i formuleringer underveis som ser positive ut fra fagbevegelsens side. Blant annet er det presisert en del unntak fra direktivets virkeområde, som helsesektoren, og det omstridte begrepet «opprinnelseslandsprinsippet» er fjernet. Men en gjennomgang viser at unntak og omformuleringer har liten eller ingen praktisk betydning. Fortsatt vil kontroll med andre lands tjenesteytere være utenfor vertslandets rekkevidde. Og unntak for for eksempel helse betyr bare at sektorene fanges opp gjennom andre direktiver.

Symbolsak

«Opprinnelseslandsprinsippet» betydde at etableringslandets regler skulle gjelde ved etablering av tjenester i andre EU-land, inkludert håndheving av reglene. Det gjaldt et samsvarsprinsipp, der prinsippene for godkjenning av tjenesteyting også fikk virkning i de andre medlemslandene. Frykten for sosial dumping gjorde at dette ble et symbol i motstanden mot direktivet.

Da begrepet forsvant, forstummet også mye av motstanden. Men det vedtatte direktivet har ikke styrket mulighetene for nasjonal kontroll i praksis. Dersom direktivet blir innført, kan norske myndigheter kontrollere og registrere andre lands tjenesteyting, men kan ikke gripe inn på annen måte enn å varsle etableringslandet. Sanksjonsretten er forbeholdt etableringsstaten.

En konklusjon er at Norge gjennom tjenestedirektivet kan bli tvunget til å privatisere offentlige ytelser.

Privatisering?

Offentlige ytelser kalles på EU-språket «ikke-økonomiske tjenesteytelser av allmenn interesse». Tidligere har det vært opp til medlemslandene å definere slike ytelser. Men i det vedtatte direktivet er det klart at EF-domstolen skal ha myndighet til å avgjøre hva slags ytelser som kan unntas fra direktivet. Det betyr at medlemslandene, og EØS-landet Norge, ikke har avgjørende innflytelse på hva slags tjenesteytelser som kan forbli offentlige.

Anarkistene mener at Norge vil stå på trygg grunn ved å legge ned veto mot direktivet.

Ved å vedta direktivet, godtar Norge over bordet flere hundre avgjørelser i EF-domstolen, som ikke binder Norge i dag. Samtidig vil handlingsrommet i arbeidsmarkedspolitikken bli vesentlig redusert, ved at den selvstendige myndigheten til lovgivning forsvinner. Ved å avvise direktivet, hevder Norge prinsippet om at EØS-avtalen skal være en likeverdig avtale mellom likeverdige parter.

Anarkosyndikalistiske hilsener

S. G.

L. Jakobsen

IWW/AI